



۲۰۲۱/۰۸/۳۱



خلیل الله معروفی

کودکِ امروز – مُجاهدِ فردا

یادداشت:

مقاله ای را، که ۱۳ سال پیش در صفحه ۲۳ سپتامبر ۲۰۰۸ پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" منتشر گشته بود، از آرشیف برون آورده و بدون تبصره تقدیم خواننده عزیز صفحه موقر "آریانا افغانستان آنلاین" میکنم.

(خلیل الله معروفی - جرمنی - ۳۱ اگست ۲۰۲۱)

مقاله معنون به "یرغلگرو ته" را، که شعری آذین مقدمه اش گردیده، از خامه جناب "تارا خان"، به زبان معظم و ملی پشتو، در همین پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" خواندم و بر عکسی، که در جبینش چسبیده، خیره گشتم. من همان عکس را درین مقال می‌گنجانم و از نظر افخم تو خواننده گرانقدر می‌گذرانم، تا برداشت تو از آن چه باشد؟؟؟



من در این عکس دو طرف نابرابر را میبینم :

- یک طرف "نیشخند زنان" و طرف دیگر "گریه کنان"
- یکی چون "نره غولی مست" به خنده اندر، و آن دگری از منتهای درمانگی، پای در گریز
- آن یکی سر تا پای در یراق، و اندگری ژولیده و پابره‌نه
- یکی در معراج گردنفرازی و آندگرش در اوج بیچارگی و مسکینی
- در یک طرف غرور شدادی و در طرف دیگر، مظلومیت فلسطینی
- در یکطرف "مهمان ناخوانده" اختیاردار و در طرف دیگر "صاحبخانه" بی اختیار

- آنطرف غرق در خود و زره، با شکم گنبدیده و این طرف، انسانی یک لا قبا با شکمی چسبیده به پشت
- آن طرف سربازان متجاوز از کشوری تجاوزگر و با نیات تجاوزکارانه، این طرف عجزی خشمگین و خشمی
غوطه ور در دریای انتقام.

این کودک مظلوم افغان اگر زنده بماند، فردا چه خواهد کرد؟؟؟ من میگویم، که وی دست به سلاح خواهد برد و انتقام
روزی را خواهد گرفت، که چنین "گریه کنان" از کنار فرعونان زمان و نرونان دوران میگریخت

ای هموطن!

گمان نبری، که چنین صحنه ای منحصر به فرد است و تکرار ناشدنی. نه خیر! ازین صحنه ها هر روز به دهها و
صدها بار در نیم جنوبی و طنت تکرار میگردد و عجبی ندارد، که روز تا روز مقاومت شدیدتر و ساحه مقاومت وسیع
تر میگردد. چون افغانی، که یکبار در چنین حالت قرار گرفت، دیگر هرگز آرام نخواهد گرفت. بلی؛ آرام نخواهد
گرفت، تا انتقام خود و خانواده و بستگان و وطنداران مظلوم و درمانده خود را از شدادان بی مقدار و طاغوتان
روزگار نگیرد.

ای هموطن درآشنا

و ای "افغان" غیور!

مگر گاهی به فکر رسید، که تو خود در چنین حالتی قرار بگیری؛ در حالتی، که فرعونان مسلح، دست به ماشه
ماشیندار به کلبه محقرت بریزند، راه گریز آل و عیالت را ببندند و غرور ترا در برابر زن و فرزندانت به زمین
بزنند. تو به حیث یک "افغان"، چه راهی را در پیش خواهی گرفت؟؟؟ "افغانیت" تو چه حکم خواهد کرد؟؟؟ مگر
خونت در رگهای انتقام، جوشیدن نخواهد گرفت؟؟؟ مگر از همان دم "زندگی"، حکم "مرگ" و "هستی"، حکم "نیستی"
را پیدا خواهد کرد؟؟؟

ای هموطن!

این کودک توست، که میگرید،

از دست شدادان زمان!!!

این خانه توست، که مورد هجوم زنگیان مست قرار گرفته است!!!

این وطن توست، که زیر پای اشغالگران،

صیحه میکشد و فریاد همیزند!!!



برای مطالب دیگر خلیل الله معروفی روی عکس کلیک کنید